

Подільська Зоря

Актуально

Впродовж ночі 18 травня рятувальники Державної служби надзвичайних ситуацій продовжували пошукові роботи у Солом'янському районі Києва. З-під завалів деблокували тіла ще п'яти жертв російської атаки. Рятувальники уточнили, що всього внаслідок атаки Росії на Київ 17 червня загинули 23 особи та 134 людини постраждало. 17 червня Київ зазнав наймасштабнішої атаки цього року. Росія випустила понад 30 ракет та майже 440 безпілотників, уражаючи житлові райони столиці та об'єкти критичної інфраструктури. Президент Володимир Зеленський назвав атаку "показовим терором" і звернувся до партнерів із закликом надати Україні більше систем ППО. Київ оголосив середу днем жалоби.

Україна працює над розробкою та розгортанням безпілотників-перехоплювачів для захисту українських міст від атак "Шахедами". Про це під час спецзасідання лідерів країн G7 сказав президент України Володимир Зеленський. "Нам потрібне додаткове фінансування на їх виробництво. Ці нові перехоплювачі важливі як для Європи, так і для Індії-Тихоокеанського регіону, Японії, Канади і Сполучених Штатів", - йдеться в заяві українського президента. Зеленський також наголосив, що важливо забезпечити 40 мільярдів доларів щорічної бюджетної підтримки для України, аби наша країна "могла триматися далі". За його словами, це має бути спільним рішенням лідерів G7, включно зі США.

Новопризначений генеральний прокурор України Руслан Кравченко розповів про свої пріоритети на посаді. Про це він сказав із трибуни парламенту під час розгляду питання про його призначення генпрокурором. Кравченко зазначив, що має 11 років прокурорського стажу в різних регіонах країни, зокрема, він "вів справи Януковича". "Моє завдання як генерального прокурора буде чітким і конкретним: тримати всіх у межах закону. Основну мету своєї діяльності на цій посаді я бачу такою: відновлення ролі прокуратури як головного координатора роботи всіх правоохоронних органів", - сказав він. Крім того, Кравченко підкреслив, що під час війни недопустима конкуренція між силовими структурами. За його словами, усі мають працювати на спільну мету - "захист держави та забезпечення справедливості". Також генпрокурор наголосив на необхідності повернення довіри до органів прокуратури - з боку суспільства, громадськості, міжнародних партнерів та Верховної Ради.

Депутати Європарламенту підтримали продовження дії Угоди між Україною і Європейським Союзом про лібералізацію перевезення вантажів автомобільним транспортом, укладеної в червні 2022 року. За відповідне рішення проголосували 488 євродепутатів, повідомляється на сайті Європарламенту. Євродепутати внесли до Угоди низку змін. Зокрема, водії зобов'язані мати при собі документи, що дозволяють здійснювати міжнародні перевезення. Вони також повинні мати на лобовому склі наклейку, яка підтверджує, що автотранспортні послуги підпадають під дію угоди. Тепер відповідне рішення має остаточно затвердити Рада ЄС.

Україні знову зафіксовано випадок підозри на правець у дорослого пацієнта. Причина - травма, отримана від іржавого цвяха. Правець - небезпечне інфекційне захворювання, збудник якого виділяє токсини, які вражають нервову систему. Хвороба може мати стрімкий розвиток та часто призводить до летального наслідку - до 40% випадків завершуються смертю пацієнта. Вакцинація - єдиний надійний захист. Після 16 років необхідна ревакцинація кожні 10 років, незалежно від віку. Це стосується всіх - і молоді, і літні люди. Якщо ви отримали глибоку, забруднену рану, особливо при пораненні іржавими чи брудними предметами - негайно зверніться до лікаря.

У селі на Вінниччині громада намагається врятувати від закриття школу, запрошуючи до себе переселенців з дітьми із окупованих та прифронтових територій. Для охочих переїхати обіцяють багато переваг. Переселенцям з дітьми із прифронтових територій у селі Ладижинські Хутори на Вінниччині обіцяють безкоштовне житло. Умовою називають - навчання дітей у місцевій школі. Так заклад намагаються врятувати від закриття, пише у Facebook жителька села Катерина Шаповал.

Віддав життя за Україну!

Стрижавська громада знову у жалобі - загинув Герой **Максим ОСЛЮК** із Медвідки.

Максим Ослук - медвідчанин, народився 11 червня 1999 року. Закінчив Медвідську школу, навчався у Гушинецькому вищому професійному училищі за спеціальністю "Тракторист-машиніст". Далі - служба в армії. Потім підписав контракт і пішов служити до війська. Максим воював у зоні АТО з 2019 по 2020 роки - Донецький та Луганський напрямки.

Він був молодшим сержантом, командиром 3 штурмового відділення 1 штурмового взводу 1 штурмової роти військової частини А 7400. Мав позивний "Сонік". Під час служби отримав два поранення: у зоні проведення АТО та під час повномасштабного вторгнення у 2024 році. Навіть на лікуванні не міг бути остеронь - рвався до своїх побратимів, розповідають рідні Максима. Повернувся до строю, бо серце його було на передовій захисту держави.

Веселий, комунікабельний, щирый, з дитинства захоплювався футболом, мав багато друзів, пригадують у селі про Максима. Добре навчався, був відмінником, володів англійською мовою, брав участь в олімпіадах. Сам обрав шлях військової служби, аби стати на захист України.

10 листопада 2024 року, виконуючи бойове завдання в районі н. п. Новоіванівка Курської області рф, Максим загинув унаслідок мінометного обстрілу позицій. Отримав поранення, не сумісні з життям. Тривалий час вважався безвісти зниклим. Тіло Героя було опізнане за результатами ДНК-експертизи.

Після довгих місяців болю та очікувань Максим повертається на щит туди, де його чекали живим, любили і пам'ятимуть вічно. Йому на завжди залишилось 25 років.

Командир підрозділу згадував: "Максимом потрібно усім нам пишатися. Аби всі були, як він, то напевно давно була б перемога".

Удома в Максима залишилися мати Людмила Павлівна, батько Ігор Іванович, брат Вадим та сестра Ілона. Широ співчуваємо родині загиблого і близьким, розділяємо втрату всією громадою. Вічна слава і пам'ять тобі, Максиме

Президент вручив "Золоту зірку" родині полеглого льотчика з Вінниччини

Президент України Володимир Зеленський вручив "Золоту зірку" рідним загиблого Героя України, підполковника Дениса Кирилюка, який родом із Вінниччини.

"Підполковник Денис Кирилюк після початку повномасштабного російського вторгнення виводив авіаційну техніку на оперативні аеродроми. Загалом здійснив 62 бойові вильоти. 27 лютого 2023 року знищував повітряні цілі на Су-27 попри інтенсивну роботу російських засобів ППО та РЕБ. Під час одного із завдань Денис Кирилюк відвів підбитий літак від міста Прилуки на Чернігівщині, але сам загинув", - йдеться в повідомленні на сайті Президента.

Денис Кирилюк народився 14 липня 1990 року в селі Гришівці Тиврівської громади на Вінниччині. З дитинства мріяв стати льотчиком.

З 2004 по 2007 рік навчався в Чернігівському військовому ліцеї з посиленою військово-фізичною підготовкою. Після закінчення у 2007 році вступив до Харківського університету Повітряних Сил, який закінчив у 2011.

Денис пройшов шлях від льотчика авіаційної ланки авіаційної ескадрильї до заступника командира ескадрильї - штурмана авіаційної ескадрильї 831-ї бригади тактичної авіації.

Він освоїв типи літаків: Як-52, Л-39, Су-27, мав загальний наліт 456 годин. Здійснив понад 80 бойових вильотів, 70 з них - під час повномасштабного російського вторгнення.

Є кавалером ордена "За мужність" III ступеню, нагороджений відзнаками президента "За оборону України" та "За участь в антитерористичній операції".

З родиною Денис Кирилюк проживав на Миргородщині. 27 березня 2023 року під час виконання бойового завдання із перехоплення повітряних цілей на півночі України літак Дениса Кирилюка уразила російська ракета.

У героя залишилися дружина Альона, донька і син, який народився за 19 днів до загибелі батька.

Указом президента України №46/2025 від 20 січня 2025 року військовому льотчику Денису Кирилюку посмертно присвоїли звання Героя України.

Хто може отримати компенсацію за комуналку

Є кілька категорій пенсіонерів, що можуть бути повністю звільнені від оплати комунальних послуг.

Як пояснює Пенсійний фонд України, для деяких категорій українців діє повна 100%-ва компенсація послуг ЖКГ і вартості купівлі пального опалення та скрапленого газу.

Це стосується пенсіонерів, які живуть у сільській місцевості та раніше до виходу на пенсію працювали в таких професіях і місцях роботи:

- освіта;
- культура;
- медицина і фармацевтика;
- захист рослин;
- бібліотеки та музеї;
- заклади культури.

На момент виходу на пенсію у них має бути не менше трьох повних років стажу. Компенсація комуналки надається тільки самому пенсіонеру (але не його родичам) на період не довше кінця поточного року.

Однак є ще одна важлива вимога щодо того, коли можна не платити за комунальні послуги. Середньомісячний дохід сім'ї пенсіонера має становити не більше 4240 гривень. Якщо пенсія більша за цю суму, то пільга не надається.

Щоб отримати знижку, потрібно звернутися до найближчого відділення Пенсійного фонду з двома документами - заявою та довідкою про право на пільгу від закладу, де працював пільговик. Якщо установа ліквідована, можна звернутися до сільської ради з доказами в трудовій книжці.

«Гість тижня»

Вірші народженні серцем

За мову нас карали і вбивали.
Карають і вбивають й дотепер.
О, скільки з нас цю мову захищали?
І скільки з тих за мову і помер?

А що ж то мова є для нас, народе?
Чому на смерть за неї дехто йде?
Ніхто ж за працю не отримав нагороди,
Вони робили це для себе, для людей.

Десятками, століттями, роками,
Нас знищують, ламають, знову й знову,
Все спляють, і загіба руками,
Нам найдорожче: землю, люд, і мову.

Бо мова - найстрашніша зброя,
Бо мова - це по правді й самі ми,
Бо мова - найцінніше для героя,
Бо тільки з нею українцями ми є.
10.04.25

Анна ЮХИМЕНКО.

Українське слово й мова вічні. Поети і письменники є голосами народу, і саме вони є одними з тих, хто передає набуту мудрість своїм нащадкам через рядки на папері. Українська література це те, що буде жити вічно, оскільки на зміну одним творцям слова завжди приходять інші.

Однією із представниць нового покоління українських поеток стала **Анна ЮХИМЕНКО**, молода поетеса родом з села Юрківка, що на Вінниччині.

У свої 17 дівчина активно пише вірші, підіймаючи в своїх творах життєво важливі питання. Свій перший вірш Анна написала ще в 4 класі. Про закладений сенс можна було говорити просто глянувши на його назву - "Прапор".

Спершу писала про природу та погоду, а вже з п'ятнадцяти років її вірші почали набувати глибокого сенсу. Важливість мови, національна ідентичність та важкий шлях, яким Україна виборює собі свободу протягом свого існування - відлуння усього цього можна почути у рядках з віршів молоді поетеси.

Часто у творах Анни Юхименко можна побачити риторичні запитання. Дівчина каже, мовляв ставлячи їх, хоче змусити читача задуматись про буття, суспільні явища, також про те, чого ми хочемо насправді. Нерідко можна побачити і філософські теми, на кшталт життя і смерті.

Кожен вірш має особливу атмосферу. Читаючи їх, ви ніби переноситеся кудись на простори уяви і фантазій самої поетеси. Анна стверджує, що надихається ситуаціями із власного життя та досвіду. Також об'єктами її натхнення стають люди і усе, що оточує навколо. Свої твори дівчина неодноразово читала на літературних вечорах, а у майбутньому мріє видати власну збірку, щоб кожен міг знайти частинку себе там, де вона залишила душу.

Світанок. Десь приблизно п'ята
Із двору чути галасливий спів птахів.
Там серед них літає й та завзята,
Що не черкає крилами дахів.

Сіріє.
День торкає пальцями будинки,
Малює оксамитом по вікні,
А вітер що? А вітер мріє,
Може про день новий, а може й ні.

Глибокий спокій з натиєм на тишу,
Над містом маневрують почуття.
Сьогодні люди знову гордо пишуть,
Нові абзаци, сторінки нові. Життя.

26.05.2025

Педагогиня з Вінниччини розповіла про перемогу в "Учитель року 2025"

Тетяна Мендусь з Вінниччини - переможниця всеукраїнського конкурсу "Учитель року 2025" у номінації "Зарубіжна література". Педагогиня не вперше бере участь у подібних заходах. За її словами, серед цюгорічних цікавих завдань для учасників конкурсу було виправлення помилок штучного інтелекту.

Жінка навчає дітей у сьомому ліцеї міста Гайсина. Учителюю працює з 2008 року: педагогом стала, ще навчаючись в університеті на магістратурі.

"Зарубіжну літературу я викладаю для учнів від 5 по 11 клас: твори світових письменників учням подобаються, адже тематика текстів різноманітна, а сюжети - захопливі".

У професії вчительки Тетяну Мендусь приваблює можливість спілкуватися з дітьми, долучатися до формування їхнього світогляду, прищеплювати їм загальнолюдські морально-етичні цінності.

"Повірте, що зарубіжна літе-

ратура для вирішення цього завдання дуже пасує. Юнацтво завжди створює середовище розвитку, зростання. Учні хочуть ділитися своїми думками, коли відчувають спілкування "на рівних", без вікових бар'єрів та упереджень. Діти підштовхують вчителя щоденно ставати кращою версією себе", - розповіла педагогиня.

За її словами, труднощі є в кожній професії. Втім, на них Тетяна намагається не звертати значної уваги, бо, зосереджуючись на негативному, і жити ніколи.

"Задоволення від спілкування з допитливими та зацікавленими допомагає нівелювати складнощі. Швидше є те, що обтяжує. Наприклад, нічне заповнення електронного журналу наприкінці семестру".

У подібних конкурсах для вчителів Тетяна Мендусь не вперше бере участь.

"Я була переможницею обласного етапу конкурсу "Учитель року-2020" у номінації "Українська мова та література", у якому я стала однією з 12 кращих педагогів в Україні. Мабуть, цюгорічна перемога є свідченням того, що в жодному разі не можна опускати руки на шляху творчого розвитку, а рухатися вперед,

прагнути і досягти омріяних вершин".

Етапами змагань "Учитель року 2025" були: "Майстерка", "Методичний експромт", "Тестування", "Аналіз ліричного твору" та "Урок".

"Серед цюгорічних цікавинок: виправлення помилок штучного інтелекту при аналізі програмового поетичного твору та виявлення вмінь формувати в учнів громадянську стійкість засобами предмета "Зарубіжна література".

Основну увагу під час підготовки Тетяна зосереджувала на науковій літературі, що відповідає критеріям оцінювання випробувань, та розкритті теми, над якою працює: "Розвиток ключових компетентностей на уроках мовно-літературної галузі через упровадження діяльнісного підходу".

"Завдяки участі в конкурсі "Учитель року" я познайомилася із неймовірними вчителями, яких не зустрів би за жодних інших обставин. Вирішення завдань етапів конкурсу стало можливістю для розширення зони мого комфорту. Мій приклад надихає моїх учнів прагнути, досягати того, чого бажаєш. Вони бачать приклад, коли докладені зусилля дають результат", - сказала Тетяна Мендусь.

Друге місце у номінації "Технології/Трудове навчання" посів учитель трудового навчання і технологій КЗ "Вінницький ліцей № 3 ім. М. Коцюбинського" Володимир Чміль, повідомили 6 червня на сайті Міністерства освіти й науки України.

**За матеріалами
Суспільне Вінниця.**

Історія незламної паралімпійки Марії Шпатківської

Тепер її називають спортивною гордістю Вінниччини. А в дитинстві Маша лише могла мріяти про великий спорт. Розповідаємо історію спортивних перемог і плани паралімпійки Марії Шпатківської.

Марія Шпатківська народилася без частини лівої руки, однак це не стало перешкодою на її шляху. Навпаки - стало стимулом досягати ще більшого. Із восьми років вона займається спортом: спочатку було плавання, потім - легка атлетика. У Козятині, де вона виросла, дівчина тренувалася у різних дисциплінах: спринті, метанні м'яча, а з 13-ти років - штовхання ядра та метанні списа.

Сьогодні Марія Шпатківська - одна з найуспішніших легкоатлеток України серед спортсменів з ураженнями опорно-рухового апарату, майстер спорту міжнародного класу, призерка численних національних і міжнародних змагань. Її сила, витримка та віра в себе надихають.

Марія яскраво проявила себе на Паралімпійських іграх у Парижі, де 4 вересня 2024 року виборола срібну медаль у штовхання ядра. Але ще більш вражаючим є те, що спортсменка не лише встановила особистий і національний рекорди, а й перевершила рекорд Європи - штовхнувши ядро на 12,35 метра.

Тоді чемпіонку та її тренерку Президент відзначив державними нагородами - орденами княгині Ольги III ступеня.

Зараз спортсменка не зупиняється на досягнутому. Разом із Заслуженою тренеркою України Тетяною Дідик, яка супроводжує її спортивний шлях, Марія готується до нових важливих стартів.

- Ми з тренером дуже близькі. Секрет успішного виступу - залежить і від того, чи тренер зі спортсменом знаходиться на одній хвилі. Часом по рухах і виразу обличчя все розумію, що тренер мені хоче сказати, навіть на відстані, - каже Марія.

Також спортсменка поділилася найближчими спортивними планами.

- У найближчих планах - чемпіонат світу, який пройде вже у вересні цього року в Індії. А попереду ще одна головна ціль на наступні роки - Паралімпійські ігри 2028 року в Лос-Анджелесі. Вірю, що завдяки підтримці тренерки та рідних гідно представляє нашу країну на світовій першості, - каже Марія.

Історії таких людей, як Марія Шпатківська - це більше, ніж спортивні досягнення. Це ще й активне, наповнене щастям і любов'ю життя. Нещодавно дівчина вийшла заміж за захисника. Євген втратив кінцівку під час штурму в Луганській області. У бійця був довгий шлях протезування. Допомогала та підтримувала ветерана його реабілітологиня Марія Шпатківська, а нині - законна дружина.

Тепер пара разом ходить на тренування.

- Останнім часом чоловік і сам почав тренуватися. Я готувалася до Парижа, він приєднався - так тренуємося разом. Він зай-

мається пар велоспортом у Вінницькому центрі "Інваспорт". Вони останнім часом активно зайнялися підтримкою ветеранів. Там є секція параволейболу, стрільба з лука. Женья саме займається велоспортом. Його тренер - срібний призер олімпійських ігор Сергій Чернявський, - розповідає жінка.

Зараз, під час активної підготовки до чемпіонату світу, Марія займається реабілітацією - відновлює травмовану спину. Щодо тренувань, дівчина каже, що у Вінниці є чудова база. Спортсменка займається в Колосі і на центральному.

- Також є Західний реабілітаційний центр є в горах, у Львівській області, там хороша тренувальна база. Коли відбувається навчально-тренувальний збір - тренуємося за кордоном, - говорить вона.

За словами Шпатківської, спорт ніколи не хотіла кинути, як важко б не було. Піднімалася - і йшла далі. Перемога у житті вона завдячує родині.

- У мене прекрасна сім'я, чудові батьки і чоловік. Сім'я, стосунки і підтримка рідних - це найважливіше у житті. Коли все прекрасно в родині - все гарно складається і у спорті, - говорить Марія.

**За матеріалами Лариси
Олійник, "20 хвилин".**

Танець для мене це життя в житті

Танець - це універсальна мова, яка виходить за межі простору та часу; це спосіб вираження почуттів, які неможливо передати словами. Хоча форми танцю різняться поміж культурами, незмінними залишаються прагнення справжнього танцюриста усвідомити та втілити принципи краси, гармонії та грації за допомогою руху та форми, спонукаючи глядачів у такий спосіб пережити і віднайти саме ці ідеї-образи, приховані всередині кожної людини. У роботі зі дітьми та мистецтві танцю знайшла своє покликання **Анастасія МАЛА**. Вже майже 13 років на творчому олімпі ефектно майорить створений та очолюваний нею зразковий аматорський хореографічний колектив "Гілея". За ці роки гурт виступав на великих сценах України, брав участь у багатьох всеукраїнських, обласних та місцевих конкурсах, здобував перші місця, вищі нагороди, відзнаки, премії.

Народилася пані Анастасія у Вінниці, закінчила школу №13. Потім продовжила навчання у Вінницькому училищі культури та мистецтв імені М.Леонтовича (нині коледжі). Вищу освіту здобула в Львівському національному університеті ім. І. Франка. Впродовж років навчання паралельно працювала хореографом - спочатку три роки трудилася у Гніванській дитячій школі мистецтв, а із 2012 року у клубному закладі села Гавришівка, створивши неперевершений колектив "Гілея". Танцями жінка почала займатися ще з дитинства - у 7 років почала відвідувати заняття у дитячій хореографічній студії академічного ансамблю пісні і танцю "Поділля" під керівництвом Людмили Кондюк. Після закінчення студії продовжила займатися хореографією в добре знайомому народному ансамблі танцю "Вінничанка" під керівництвом Людмили Шахової.

- Розкажіть детальноше про "Гілею"

- Наш колектив створений у 2012 році. Зараз танцюють понад 50 талановитих дітей. Працюємо у жанрі народної хореографії. Зізнаюся чесно спочатку було досить важко - адже учасників колективу було небагато це здебільшого були дівчатка й не було відповідних умов та обладнання. Спочатку ми проводили репетиції на сцені будинку культури. Проте згодом спільними зусиллями місцевої влади, меценатів та батьків вдалося облаштувати танцювальний клас - з'явилися дзеркала, станки та все необхідне для репетицій. Поступово з кожним роком діток ставало все більше. Ми вдосконалювали свою майстерність, відтак у серпні 2014 року відбувся наш перший виїзний концерт. Взяли участь у концертній програмі до Дня Незалежності у селі Хижинці. З того часу і почалося наше конкурсне життя. Відрадно, що нині до нас уже приходять опановувати хореографічні па діти наших випускників.

За майже 13 років існування ми з вихованцями неодноразово брали участь у різноманітних конкурсах та фестивалях, здобували Гран-прі та посідали безліч призових місць. У січні 2020 ми з дітьми здобули звання "зразковий". Нині репетиції проходять три рази на тиждень, віднедавна із дітьми окрім мене працює ще один хореограф - Руслана Паламарчук. Дівчина вихованка нашої "Гілеї", навчається у ВДПУ ім. М.Коцюбинського на кафедрі музикознавства, інструментальної підготовки та хореографії.

Нині у нас чотири групи - молодша група - це дітки від 5 років, а старша - це студенти та старшокласники. За роки своєї діяльності ми взяли участь у низці конкурсів та заходів, маємо чимало нагород, призових місць, грамот, дипломів, подяк, тощо. Беремо участь у всеукраїнських конкурсах у різних містах. Аби не тільки позмагатися, але й показати дітям красу нашої держави. До речі, на конкурсах ми завжди виділяємося, адже маємо футболки із назвою, тобто тільки заходимо одразу привертаємо увагу.

Традиційно беремо участь у фестивалі конкурсі "Скарби України", минулоріч зайняли перше місце із танцем "Сопілкарі", а цього року у травні виборили одне перше та три других місця.

Неодноразово брали участь у заходах на терені рідної та сусідніх громад, різноманітних концертах, благодійних заходах, тощо. Завжди намагаємося допомагати нашим бійцям - у нас в будинку культури завжди стоїть скринька для збору коштів на ЗСУ. Й усі охочі, відвідуючи концерти у

закладі, донатять українським захисникам та воїнам-односельцям.

Також декілька років тому створено дорослу "Гілею". Ідею створити жіночий танцювальний колектив подала Людмила Козяр. Вона запропонувала мені поставити танець для дорослих, бо жінки теж хотіли спробувати себе в хореографії. На першу репетицію прийшло 8 жінок - це і працівниці садочку, школи, наші вокалістки та творчі жительки села. Із дорослими я роблю акцент на фольклорну основу. Перша репетиція пройшла на ура і з того часу ми активно тренуємося й вже встигли не тільки радувати глядачів на рідній сцені, але й взяти участь в обласному відкрито-

му фестивалі хореографії "Танець єднає нас", вікова категорія 25+ у місті Коломия. Було досить цікаво, під час фестивалю ми показали себе, отримали масу задоволення та нових вражень.

- Як вдається мотивувати дітей плідно працювати? Чи легко знаходити спільну мову із батьками?

- У своїй роботі керуюся правилом що дітей потрібно просто любити й приділяти їм увагу. Завжди знаходжу ключики до сердець своїх вихованців - я не тільки для них педагог, але й друг. Звісно на уроках у нас дисципліна, проте ми завжди можемо пожартувати, обговорити деталі нових постановок, поділитися думками та баченням майбутніх виступів. Я мотивую дітей тим, що ми танцюємо та займаємося для себе, а не для когось. У мене всі діти танцюють тому, що самі цього хочуть, а не тому, що так сказали батьки. Із малюками перші заняття проводимо більше в ігровій формі.

Також у роботі важливо тонко розуміти діток й відчувати їх стан. До прикладу працюючи із малечю потрібно відчувати момент, коли дитина готова до сцени, а би дитина не злякалася й отримала від виступу лише позитивні емоції. Проте всі мої вихованці досить комунікабельні і для кожного з них сцена та виступи - це задоволення та любов.

Окрім самих танцювальних рухів, завжди розповідаю дітям про танець, що повинні донести до глядача, як відтворити все емоційно. Перш ніж танцювати я розповідаю про емоції, як працювати обличчям, про міміку, що потрібно показати глядачеві, що не можна показувати.

При постановці танців я обов'язково прислухаюся до думки діток ми ділимося творчими ідеями, часто даю можливість дітям розповісти про те, як вони бачать ту чи іншу хореографічну постановку. Аби вони відчували себе у ролі хореографа.

Батьки моїх вихованців - це найкраща підтримка, і для дітей і для мене. Дякую батькам, що вони у нас є, без їх допомоги та віри ми з дітьми не змогли б стільки досягти. Спільну мову із ними знаходимо легко, можна сказати розуміємо один одного із півслова.

- Що для вас особисто танець?

- Танець для мене це життя в житті. Для мене це спосіб самовираження, спосіб розмови зі світом. Це найкращий психолог. Коли я танцюю у мене немає проблем у такі моменти є лише хореографія, емоції та спокій. Танець - це життя, це любов. Намагаюся цю закоханість в хореографію передати дітям, щоб вони любили це мистецтво і тоді все буде круто і все буде вдаватися. Хореографія окриляє, надає відчуття легкості, довершеності та самореалізації. Для мене танець - це дещо, що змушує відчувати душою та серцем. До речі, вважаю, що ніколи не пізно почати займатися танцями. Цю істину ми разом із жінками дорослої "Гілеї" уже довели.

До речі, зараз багато хто каже, що танці та розваги не на часі. Я з цим не згодна адже мистецтво танцю та наші діти завж-

ди на часі. Адже хореографія поліпшує фізичне та ментальне здоров'я діток, під час занять та виступів допомагає відсторонитися від проблем та розвантажити "голову". Тому я тільки за, аби діти виступали, отримували нові емоції та враження, дарували своє тепло, позитив та гарну, світлу енергетику глядачам. Наші діти не можуть ставити життя на паузи, вони повинні рости і розвиватися, адже у них і так вкрали спокійне та щасливе дитинство. У мене є багато вихованців чий батьки зараз боронять державу. І жоден з них не сказав, що дитині не потрібні танці, навпаки кажуть, що ви маєте радіти життю, жити на повну, адже саме для цього вони тримають фронт.

- Поділіться планами та мріями на майбутнє?

- Важко мріяти, коли за вікном війна. Тому нині головною мрією, як і більшості українців, є мир. Звісно разом із дітьми прагнемо професійно розвиватися, брати участь у нових конкурсах, хочемо взяти участь й у міжнародних конкурсах.

- Пані Анастасія розкажіть, як маєте хобі, як проводите вільний час?

- Окрім танцю дуже люблю вишивати - свого часу вишивала і хрестиком і гладдю. А віднедавна опанувала нову техніку вишивки - замкова нить у цій техніці вишиваю сорочку для сина. Також вишиваю бісером, роблю із нього різноманітні браслети. Раніше плела гerdани, зараз на це не вистачає часу. Дуже люблю вишивати балеринок та різноманітних танцюристок. Нещодавно також почала малювати картини за номерками - це не складно, цікаво й заспокоїливо.

Люблю подорожувати, особливо люблю гірські мандрівки. Гори мене надихають, дарують незабутні емоції та враження.

"КОЛИ ТИ ВТРАЧАЄШ КОХАНОГО, ТИ ВТРАЧАЄШ УВЕСЬ СВІТ":

у Вінниці представили 70 історій любові й втрати, написаних на картинах жінками загиблих Героїв

У Вінницькому обласному краєзнавчому музеї відкрилася виставка "Малюю серцем", що є частиною всеукраїнського арт-проекту "Жива". Її вже побачили у Дніпрі, Львові, Києві, Ужгороді, Рівному, Івано-Франківську та Хмельницькому. Вінниця стає восьмим містом сили і підтримки родин полеглих Героїв. В експозиції представлено 70 картин, написаних жінками з різних регіонів України, які втратили своїх чоловіків, синів або братів через війну. 22 роботи створили жінки з Вінниці. Це учасниці арт-терапевтичної програми, яка допомагає родинам полеглих проходити емоційне відновлення через творчість.

- Вінниця - серед українських міст, що приймає цей унікальний тур. Це важливо не лише як мистецька подія, а і як приклад соціальної підтримки родин загиблих. Наша громада має можливість побачити реальні історії, які стоять за кожною картиною. Полотно - це розповідь про біль та страждання жінок, в яких війна забрала частинку їхнього серця. Так вони заліковують свої душевні рани. Це також форма публічного вшанування пам'яті загиблих військовослужбовців, - зазначає директор департаменту культури Максим Філанчук.

"ЖИВА. Справжні історії кохання" - всеукраїнський благодійний арт-терапевтичний проект, що має на меті психологічну та соціальну реабілітацію дружин і матерів загиблих Героїв. Проект започаткований в січні 2023 року волонтерками - ініціаторками проекту Оленою Сокальською (керівниця проекту) і Аліною Карнауховою (учасниця проекту, одна з організаторок спільноти дружин полеглих Героїв, військова 93 бригади). За 2,5 роки в проект взяли участь більше 350 жінок в 25 містах України - Києві, Львові, Дніпрі, Івано-Франківську, Кропивницькому, Ново-волинську, Ковелі, Луцьку, Вінниці, Полтаві, Звягелі, Гайвороні, Ужгороді, Кривому Розі, Рівному, Володимирі, Житомирі, Хмельницькому, Запоріжжі та інших містах і містечках України.

м'ять про своїх героїв, - каже Ольга.

Дружина полеглого Героя зобразила на полотні гвинтокрил та kota у військовій формі.

Загалом колекція робіт налічує півтори сотні полотен. Малювали всі учасниці вперше у житті - в художніх студіях під керівництвом волонтерів-художників. За словами організаторів, участь у таких заняттях дозволяє знизити рівень психологічної напруги, покращити емоційний стан та

повернути жінок до активного життя. А самі полотна - закарбовані спогади для дітей про їх героїчних батьків, кажуть учасниці.

Ідея "вмалювати" своє горе за допомогою мольберту, пензлів та фарб належить Олені Сокальській. Киянка пережила пекучий біль втрати коханого. У мистецтві знайшла у порятунк від страждань для душі. Тож, вирішила поділитись досвідом зілнення з іншими жінками.

- Все почалося з того, що я гортала історії жінок: молодих, розгублених, не розуміючих, як жити далі. Тому що в той момент, коли ти втрачаєш свого коханого, разом з ним ти втрачаєш увесь світ. Твоє серце перетворюється на битий глечик. Я подумала, що, можливо, зможу допомогти. Я не психолог, я не арттерапевт, у мене не було адміністративного ресурсу, але я була людиною, якій не все одно, - сказала Олена Сокальська.

Юлія Гаврилюк із Степанівки втратила свою половинку під час війни. Її чоловік Володимир Гаврилюк - воїн із позовним "Джміль" - сьогодні для жінки Янгол, який оберігає з неба. На картині зобразила себе птахом, яка здіймається в небо.

- Я не знаю, чи я відчуваю себе яструбом, чи горлицею, залежно від моменту в житті. Інколи доводиться бути просто хижак, для того, щоб захистити своїх дітей. І в нашому сьогоднішньому я не знаю, якою пташкою я буду себе почувати, я хочу себе ніжною білою пташкою відчувати. Навіть собі зробила на майстер-класі власноруч такі сережки. Це нагадування собі, що треба рухатися далі, - зазначає пані Юлія.

Учасність у проекті відкрита. До арт-терапевтичної ініціативи можуть усі охочі. На виставках і онлайн-сторінках розміщено QR-коди для збору благодійних внесків. Кошти використовуються на закупівлю матеріалів, організацію майстер-класів та розвиток арттерапевтичної програми в інших містах.

Ці картини - не просто мистецькі роботи. Це свідчення досвіду втрати та відновлення. Виставка відкрита для всіх, хто хоче дізнатись більше про реальний вплив війни на сім'ї загиблих та підтримати тих, хто щодня з цим живе.

Виставка діятиме з 15 по 30 червня 2025 року. Тож не баріться переглянути художні роботи дружин та матерів загиблих Героїв! Музей працює щодня, окрім понеділка з 10:00 до 17:00.

ЇЇ ВЕЛИЧНІСТЬ КАВА

Багато жінок не уявляють свого ранку без чашки ароматної кави. І не надарма. Нове дослідження доводить, регулярне вживання цього напою може позитивно впливати на жіноче здоров'я. Науковці виявили несподівану користь кави, вони довели, що кава допомагає жінкам залишатися бадьорими, розумово гострими та фізично сильними.

кож всі мали змогу намалювати малюнок кавою та посмакувати цей чудовий напій.

Фахівці бібліотеки-філії №4 ВМ ЦБС запросили своїх відвідувачок на мистецький захід "Жінка і кава", де присутні дізнались цікаві факти про каву, про вплив її на здоров'я. Запрошена вінницька поетеса Наталія Химич читала свої поезії з присмаком кави. Альона Нікітіна провела міні-тренінг з використанням метафоричних карт. Та-

Силою духу та невпинною роботою над собою зміг побороти темряву

З дитинства любив "крутити провідки?" та товаришував з електрикою, захоплювався мотоциклами, міг перезібрати свого "Мінська" та самостійно полагодити тридцятирічну "Копійку". Займався ремонтами, лагодив житло "під ключ". Міг би лишитися біля родини, адже має трьох дітей, та коли прийшла війна - без вагань взяв до рук зброю, щоб їх захистити.

Це Олег Дереча, ветеран російсько-української війни та учасник унікального проекту "Гончарство в темряві". Народився у 1988 році в селі Котельня на Житомирщині. Олег завжди був людиною дії. Його руки знали ціну праці: від навчання на плиточника в Житомирі до років роботи в будівельній сфері в різних містах, де здобув досвід у ремонтах різної складності.

Коли розпочалося повномасштабне вторгнення Росії в Україну - сумніння не дозволили сидіти вдома, тож навесні 2022 року мобілізувався.

Олег Дереча:
силою духу та невпинною роботою над собою зміг побороти темряву

зи щодо відновлення зору, а сам Олег переконаний, що активна робота руками, зокрема гончарство, також сприяють цьому відновленню:

"Якщо не займатися нічим, то не вийде відновити нормально орієнтування у просторі, рівновагу тіла. Відновлення зору не можливе без відновлення контролю над тілом, бо зір і рухи - пов'язані. Так само і пам'ять... Я ж стільки всього знав... Навіть по роботі... Сподіваюся, пам'ять повернеться".

Звісно, повне відновлення буде тривалим, воно потребує наполегливості, постійної самостійної роботи, тож Олег постійно працює над собою і вже планує майбутнє: він мріє знову сісти за кермо, бо авто - це ж і швидше, і зручніше. А ще думає про облаштування своєї гончарної майстерні, якраз має для того приміщення, яке, правда, треба добудувати.

Проходячи зараз складний період реабілітації, Олег також звернувся до всіх, хто опинився у схожій ситуації після поранення і поки не знає, як бути далі:

"Ставте цілі особисто для себе, займайтеся! Не зупиняйтеся на шляху до відновлення та повернення до активного життя. Травми не можна запускати, бо потім буде ще складніше відновитися".

А ще звернувся до всіх свідомих українців: "Не хвилюйтеся, наше військо стримує ворога. Працюйте, допомагайте, будьте надійним тилом - тоді ми всі будемо впевнені в завтрашньому дні і розумітимемо, що все - не надарма. І перемога буде за нами. Слава Україні! Героям слава!"

Історія Олега Деречи - це не просто про втрату і відновлення. Він показує нам, що здатність ставити цілі, не опускати рук та вірити в себе - це справжня зброя у боротьбі за наповнене життя. Його шлях, від темряви до світла, від війни до повернення, нагадує кожному з нас: життя триває, і перемога завжди за тими, хто продовжує боротися.

Проект "Гончарство в темряві" реалізує ГО "Центр соціального та інклюзивного партнерства" в співпраці з артпростором "Етночари" в межах проекту "Посилене партнерство для сталого відновлення" (EPSR), що фінансується урядом Швеції через Шведське агентство з міжнародної співпраці та розвитку (Sida) та виконується Програмою розвитку ООН (ПРООН) в Україні.

За матеріалами фейсбук-сторінки "Гончарство у темряві"

У січні 2024 року, під час стримування ворога на донецькому напрямку, Олег отримав важке поранення голови, через що втратив зір та навіть частково втратив пам'ять.

Місяці реабілітації були складними, але Олег не здавався:

"Мені було не цікаво лежати. Я сам ставив собі виклики: намагався самостійно орієнтуватися в просторі, ходити без сторонньої допомоги на різні відстані та навіть самостійно пробував їздити громадським транспортом".

Проект "Гончарство в темряві" став для Олега черговим кроком до відновлення. Дізнавшись про проект під час реабілітації, він вирішив спробувати. І ця справа, поєднана з фізичною реабілітацією, принесла неймовірні результати - зір почав потроху повертатися. У перші тижні проекту очі почали сприймати силуети, а ось нещодавно...

"Тільки почали з'являтися кольори. Це так... для очей незвично... Був у повній темряві, нічого не бачив взагалі, і тут починають з'являтися якісь кольори... Це так... приємно, але одночасно так пече в душі та бентежить...", - ділиться Олег своїми відчуттями.

Один з лікарів, професор, у якого Олег проходив лікування, дає позитивні прогно-

І з нетерпінням чекав повернення дружини

Петро вже сів їсти вінегрет, коли на кухню прийшла його дружина Юля.

– Петрику, донеси, будь ласка, мою валізу до таксі, – раптом сказала вона. – Щось вона в мене важка якась вийшла, хоч і брала я всього поменше, – звернулася Юля до чоловіка.

– Не зрозумів, любя, яка ще валіза?! – ахнув Петро.

– Моя валіза, Петрику! Я їду! – раптом сказала дружина.

– Сьогодні. Петрику, в чому річ, ти забув чи що?

– Забув? Я й не пам'ятав! Ти чому мені про це тільки зараз говориш? Раніше не могла?

– Петре, я говорю ще раз. У відрядження мене відправляють на місяць, не менше. Ти справді з усім впорався сам?

– Я – доросла людина! Впораюся, звісно. Хоча я й дізнався про все в останній момент.

– Петре, ти і готувати їжу сам будеш?

– Звісно. Ну, в крайньому випадку в ресторані замовлю.

– Добре, нехай так. І прати костюми та сорочки сам будеш? Впевнений? І взуття мити?

– Буду. Що там складного? Ну, пральня теж не виключена.

– Добре, Петре. А прибирання в квартирі хто робитиме? Ти?

– Я, звісно. Вже для цього мені твоя мама точно не потрібна!

– Яка ж ти самовпевнена людина, Петре. Однак, нехай буде по-твоєму.

– Добре, Петре, добре. А то вона відпрошуватися з роботи збиралася, а тепер їй цього робити не треба.

– Не треба! Де твоя валіза, Юлечко? Довге прощання – зайві сльози.

Провівши дружину до таксі, Петро вирушив працювати. Чесно відпрацювавши цілий день, Петро додому не поспішав.

– А що я там забув? Юльки немає ж, контролювати мене нема кому. Посиджу я з хлопцями в кафе, відзначу, так би мовити, перший день життя холостяка, – вирішив Петро і так і зробив.

Додому він повернувся о дев'ятій годині вечора.

– Краса яка, я вже й не пам'ятаю, коли востаннє так відпочивав, – думав Петро, відчиняючи двері до своєї квартири.

– Тату, тату, а ти де був? – почув Петро знайомі голоси.

На нього запитливо дивилися дві пари однакових і таких знайомих очей.

– Тату, я їсти хочу! – заявив Павлик.

– Ми взагалі-то тут живемо, тату. Ти що забув?

– Ні, але. Ви що ж, весь місяць тут жити будете?

– Звичайно, нам же ж до школи ходити треба.

– Це правда. Ви зробили уроки?

– Зробили, але ти перевір. Мама завжди у нас зошити перевіряє. Але спочатку ти нас погодуй, тату.

– Павлику, Грицько, а ви що ж нічого не їли ще?!

– Чому ж не їли? Ми суп собі в мікрохвильовці розігріли, коли зі школи прийшли.

– А як це ви зі школи одні прийшли? Вас же не відпускають.

– Тату, нас мама вранці до школи відвела. Ти спав ще. А в нас сьогодні лінійка була.

– Ясно. Ясно, що нічого не ясно, хлопчики. І що мені тепер робити? – поцікавився у синів Петро.

– Вечерю готувати. А то ми мамі на тебе скаржитися будемо!

Погодувавши дітей, Петро вирішив зателефонувати дружині та дізнатися, як так вийшло, що близнюки вдома залишилися, а не до тещі на час її відрядження переїхали, як це було раніше.

– Юлю, привіт. Як добралася? Чи все в тебе добре?

– Добрий вечір коханий. В мене все гаразд. Як ти там? Справляєшся?

– Ось про це я й хотів з тобою поговорити. Юля, чому діти цього разу залишилися вдома?

– В сенсі?

– В прямому. Я прийшов, а вони вдома голодні сидять.

– Петрику, не перебільшуй. Я багато їжі приготувала, вже на день вам мало вистачить.

– Я тебе не про їжу питаю. Чому теща цього разу хлопців до себе не забрала?

– Петре, любий. Але ж хлопчики пішли до школи, а мама моя живе в сусідньому місті. Як ти собі це уявляєш?

– Петре, не вигадуй. Раніше наші діти ходили до дитячого садка. А тепер. Я ж цілий тиждень із тобою з цього приводу розмовляла, пояснювала, умовляла, щоб ти дозволив моїй мамі пожити з вами. Але ти не погодився. І сьогодні вранці свого рішення не змінив. Чого ти тепер хочеш від мене?

– Я хочу, щоб завтра ж вранці твоя мама приїхала до нас. Цілий місяць один із дітей. Хто їм їжу готуватиме?

– Ти! Ти сам про це мені сказав, у крайньому разі казав у ресторані їжу замовляти.

– Це я про себе говорив. Але діти. Хто буде їм шкарпетки та сорочки прати?

– Про це теж я сказав? Хоча, напевно, сказав. Але це не годиться! А збори? Вони вже за один день гору посуду в мийку наставили і крихти по всій квартирі.

– Це ще чому?!

– Ну. Мама свого заступницю, напевно, вже зранку у відпустку відправила, у тієї внучка народилася, вона дочці допомагати поїхала. Хоча можеш сам подзвонити, уточнити. Я не буду.

– Як це?

– Характер моєї мами ти добре знаєш. А оскільки ти сам від її допомоги відмовився, то вона тепер напевно образилася. Але

ти спробуй, а раптом. Удачі тобі, любий.

– Добрий вечір, зятьок! Як справляєшся з дітьми?

– Ніяк! Мені допомога ваша потрібна. Приїжджайте терміново!

– Ще чого захотів. Я, між іншим, працюю!

– Але Юля сказала.

– Юля сказала, що цього разу моя допомога тобі не потрібна. Молодець, ростеш у моїх очах. Як там Павлик і Грицько?

Ще не всю квартиру рознесли? Хоча вони вже великі, першокласники. Тепер з ними проблем уже менше.

– Навіть не посміхаюся. Я, розумієш, заради тебе відпустку вирішила взяти взимку, а ти в нас виявляєшся самостійний. Так от, змінити вже нічого не можна. Із роботи мене ніхто не відпустить. Справляйся сам, герой ти наш. Сподіваюся, що до приїзду Юлечки доживеш, хоча щось я сумніваюся. Дзвони, не пропадай, Петрику.

І теща поклати слухавку. Це кінець. І як це я Юльку не слухав зовсім. Що тепер робити? Двоє шибеників на мені цілий місяць. Хоча, є ще вихід, – вирішив Петро і подзвонив. Мамі.

– Мамо, добрий вечір. Як твої справи?

– Добрий вечір, синочку. У мене все добре. Як ти?

– Мамо, тут така справа. Юля у відрядження поїхала.

– Я знаю. І що? – Молодець, що від допомоги тещі відмовився.

– Мамо, ти не розумієш. Що я з ними один цілий місяць робити буду?

– Не знаю, якщо чесно. Я ледь можу собі уявити, що ти з самим собою робити будеш цей місяць, а тут ще і Павло з Грицьком.

– І по кафе ходити не будеш?

– Не буду.

– І кашу вівсяну їстимеш на сніданок?

– Буду, все буду. І зарядку робити, і з дітьми гуляти, і все-все.

– Чудово, синку. Вже виїжджаю. Я знала, що ти слухняний хлопчик. Чекай, до ранку буду.

– А я як рада, Петрику. Ось навіть кашу в термосі для вас привезла, переживала, що не встигну приготувати. Так що буди хлопчаків, робіть зарядку, йдіть вмиватися і до столу.

– Все як завжди, синку. Ти дитинство своє згадай. Нічого нового я не вигадала. Та й вигадувати не збираюся.

– Мамо, але я вже виріс.

– Для мене ти завжди будеш моїм маленьким улюбленим хлопчиком. Хоча, поштрибай-но. В магазин ходиш ти, дітей до школи відводити теж доведеться тобі. А в іншому, я оточу тебе тією ж турботою і увагою, якими ти був оточений в дитинстві.

– От за це я й переживав. Краще б теща приїхала. А то мама своєю турботою мене виведе зовсім, – подумав Петро, але тут же ж зі своєї спальні вибігли хлопчакі.

– Ого, баба Марія приїхала, – хором галасували Павлик і Грицько.

Весь місяць Петро був оточений турботою і увагою своєї коханої і люблячої матусі. І з нетерпінням чекав повернення Юлі, щоб цієї турботи стало менше. Однак, хлопчакі залишилися задоволені. Напевно, вони ще не розуміють, що занадто багато уваги – це також погано.

Із поетичного кошика ЕЛЕГІЯ

Твої очі – голубі – озерця...
Твої коси – золото... беріз.
Чом припала з болем ти до серця?..
Чом пройняв він душу всю до сліз?

Ти мені даруєш сонце-квітку...
Я тобі – надію – і весну.
Чом нема в очах твоїх просвітку?..
Чом не бачу усмішку рясну?

Ти стоїш – моїх дум на причалі –
Ти у мріях... в снах... і наяву.
В них мої – всі радощі й печалі...
Ними лиш – я дишу і живу!

З плінним часом зрине біль від серця...
Стане доля – при своїм хресті...
Дух пірне мій – в голубі озерця –
Й заплететься... в коси золоті.

ІМПУЛЬСИ ДУШІ

Подаруй мені усмішку,
Подаруй!..
Всі, душі моєї,
Імпульси розкуй.
Серце спрагле –
Від зажури залікуй...
Ніжним зором...
Мої очі очаруй.

Подаруй мені відряду,
Подаруй!..
Осяйну добу –
До буднів припаркуй.
Гурт думок сумних
У ланцюги закуй...
Світосайних митей
Купку надаруй.

Подаруй мені надію,
Подаруй!..
Сподівань земних –
Клубочки розпакуй.
Як голубка з голубочком
Поворкуй...
Мою долю –
Із журбою розпаруй.

ТРАВЕНЬ

Зупинити – час – не пневі...
Миті... котяться травневі.
Сонце квіти дарить днів...
Промінці блистять вогневі.

Світ виходить мли з управи...
І хапається... за справи.
Цвіту не без, будня, трави...
Й не росинок... без приправи.

Золотім, весна, в намісті...
Сяють – очки – зорянисті!
У густім... зеленки-листі...
Колоски дивлять зерністі.
Микола Собчук, м. Вінниця.

На мене чекає моя мама

Іван швидким кроком йшов тротуаром, коли на вулиці його гукнув незнайомий жіночий голос:

– Іване!

Іван трохи зменшив хід, не зупиняючись, озирнувся і з подивом побачив незнайому жінку похилого віку, яка дивилася на нього схвильованими очима.

– У вас до мене якась справа? Ви, власне, хто?

Жінка дуже хвилювалася. Було видно, як у неї тремтять руки.

– Іване... Я... – вона зам'ялася, потім абияк сказала: – Я мама... Твоя мама... Справжня...

Жінка, кажучи ці слова, почала розводити руки в сторони, мабуть, очікуючи, що Іван негайно кинеться в її обійми. Але сталося все навпаки. Він зробив крок назад, потім спокійно подивився на свій наручний годинник, і сказав:

– Вибачте, я дуже поспішаю до моєї мами вона в палаті лежить. Вона в мене трохи занедужала.

Іван повільно розвернувся і хотів знову вирушити далі, але жінка різко й чіпко взяла його за плече.

– Іване, ти що? Ти не дочув, Іване. Я, правда, твоя мама. Ти, певно, не знав, що жінка, яку ти назвав зараз мамою, вона тобі чужа мама... Я твоя мама.

Тільки я, – вона сказала це, і стала крадькома дивитися Івану в очі.

– Ви помиляєтесь... – холодно сказав Іван, – Тому, будь ласка, заберіть свою руку. На мене чекає моя мама.

– Вона тобі не мама! – майже вигукнула ця дивна жінка. – Я тебе народила, тож я твоя мати! Я!

Він своєю правою рукою акуратно зняв зі свого плеча руку жінки і подивився на неї недобрим поглядом.

– Я кажу правду Іване!

– Ні! Я це точно знаю! Я поки що ясно мислю!

– Ну, як же ясно мислите? – Іван усмінувся холодною усмішкою. – Тільки людина, яка не ясно мислить може стверджувати, що жінка, яка взимку залишила малюка

Кулінарні цікавинки

Полуничне мохіто

Нам потрібно: 500 г полуниці, 20 г лимона, 10 г м'яги, 300 г цукру, 3 л води.

Приготування. Помийте полуницю і видаліть хвостики. Покладіть вимиту гілочку м'яги, 3 кружечки лимона і полуницю в банку. Банку можна й не стерилізувати, а просто добре вимити з содою під проточною водою. Закип'ятіть воду і залийте окропом банку з ягодами. Дайте настоятися півгодини. Через півгодини процідити настій в каструлю і додайте цукор. Варіть сироп, поки не закипить і потім ще 3 хвилини. Готовий сироп залийте в банку з полуницею і закрутіть прокип'яченою кришкою. Акуратно переверніть банку догори дном і замотайте ковдрою, після повного охолодження можна прибирати банку в комору до зими.

Полуничний компот

Нам потрібно на 3-х літрову банку: 1 кг полуниці, 300 г цукру, 2,5 л води.

Приготування. У каструлю з холодною водою насипати цукор і дати закипіти. Закласти очищені від плодоніжок і промиті ягоди. Як тільки сироп повторно закипить, тут же перелити компот в стерильну банку під край (щоб не залишилося місця для повітря) і закатати стерильною кришкою. Закатану банку перевернути вниз кришкою і залишити в такому положенні до повного охолодження.

Вишневий компот

Нам потрібно: вишні - скільки є, 400-500 г цукру на 1 л води.

Приготування. Банки промити, простерилізувати в мікрохвильовій печі 5-7 хвилин. Кришки прокип'ятити 5 хвилин. Ягоду вимити. Заповнити баночки вишнею на 1/3, залити крутим окропом, дати постояти 10-15 хвилин. Злити рідину з банок в каструлю, додати цукор з розрахунку 500 г на 1 літр води. Довести до кипіння, розлити по банках з ягодою, закатати, укутати до охолодження.

Компот з жовтої черешні і вишні

Нам потрібно: 2 кг жовтої черешні, 1 кг вишні, 2-3 г лимонної кислоти.

Приготування. Миємо та очищуємо від хвостиків ягоди. Стерилізуємо банки і кришки. Кип'ятитимемо воду. Розкладаємо 1/2 банки черешнею і жменьку вишні. Заливаємо ягоду окропом і залишаємо на 3-5 хвилин. Зливаємо

воду з банок знову в каструлю, всипаємо цукор. Розмішуємо цукор, доводимо сироп до кипіння. У банки додаємо по дрібці лимонної кислоти. Заливаємо ягоду сиропом, закручуємо банки кришками, залишаємо до повного охолодження накривши чимось теплим. Коли повністю охолонуть, опускаємо в підвал.

Компот із червоної смородини

Нам потрібно: 1 кг смородини, 6 л води, 6 скл. цукру.

Приготування. Червону смородину помити, перебрати. Трилітрові банки миємо. Засипаємо туди 500 г смородини, зверху 3 склянки цукру. І другу частину так само зробити. У каструлю наливаємо води і доводимо до кипіння. Беремо другу каструлю і теж наливаємо води щоб закипіла. Тепер в банки наливаємо окріп, накриваємо і кладемо в каструлю з гарячою водою на хвилин десять. Потім виймаємо з води і закриваємо. Перевертаємо і накриваємо.

«Тархун» компот з агрусу з м'ятою

Нам потрібно: м'ята (меліса), агрус, 1 ч.л. лимонної кислоти, 250-300 г цукру, вода.

Приготування. М'яту помити, агрус перебрати, помити. Банки підготувати, помити, стерилізувати. В 3-х літрову банку насипати агрус (1-2 скл.), додати 3-4 гілочки м'яги, лимонну кислоту і цукор. Залити окропом і відразу закатати. Баночки перевернути і укутати.

Компот з персиків

Нам потрібно: персики. Для заливки: 1 л води, 300-350 цукру, 10 г ванільного цукру.

Приготування. Міцні стиглі персики вимити і цілими укласти в приготовані чисті банки. Залити окропом, накрили кришкою і дати їм прогрітися хвилин 15-20. Злити воду в каструлю, заміривши її кількість. Закип'ятити воду, на 1 л води додати 300-350 г цукру (в залежності від солодощі персиків), 10 г ванільного цукру (можна і без нього), розмішати до розчинення цукру. Довести сироп до кипіння і прокип'ятити 2 хвилини. Гарячим сиропом залити банки доверху, прикрити кришками і закатати. Банки з компотом перевернути, укутати і залишити до охолодження. Зберігати в темному, прохолодному місці.

до кипіння і прокип'ятити 2 хвилини. Гарячим сиропом залити банки доверху, прикрити кришками і закатати. Банки з компотом перевернути, укутати і залишити до охолодження. Зберігати в темному, прохолодному місці.

Компот сливово-яблучний

Нам потрібно: 600 г слив, 3 яблука, 1 скл. цукру.

Приготування. 3-х літрову банку добре промити. У яблук видалити серцевину. Якщо великі, розрізати навпіл. Дрібні залишити цілими. Вилжити в банку. Сливи промити і не видаляючи кісточок додати до яблук. Залити крутим окропом. Накрити кришкою і залишити на 30 хвилин. Потім злити рідину з банки в каструлю. Додати цукор. Довести до кипіння сироп. Залити назад в банку. Закатати і перевернути до повного охолодження.

Компот з агрусу

Нам потрібно на 3-х літрову банку: 2800 мл води, 1 л ягід, 150 г цукру.

Приготування. Стерилізуємо банки зручним способом. Засипаємо в кожен банку промиті ягоди без хвостиків з обох боків. Ягід повинно бути близько 1/3 банки. Кип'ятимо в каструлі воду до крутого окропу. Заливаємо

банки з ягодами повністю по самий верх, накриваємо кришками і залишаємо на 10 хв. Потім одягаємо на банки кришки з дірками, зливаємо воду назад в каструлю, додаємо цукор. На 3-літра - 150 г. Кип'ятимо воду. Заливаємо банки повністю під самий верх, закручуємо кришками. Перевертаємо і кладемо під ковдру до охолодження.

Концентрований компот з ожини

Нам потрібно на 3-х літрову банку: 1 кг ожини, 0,5 кг цукру.

Приготування. У воду насипати цукор і покласти на вогонь. У закипів сироп відправити ожину. І як тільки компот закипить, перелити його в стерильну банку і закатати стерильною кришкою. Перевернути банку до повного охолодження.

Компот з обліпихи

Нам потрібно: 1 л води, 1 скл. цукру, 1/2 ч.л. лимонної кислоти.

Приготування. Обліпиху добре промити, пробланширувати і розкласти по стерилізованих банках. На 3-х л банку додати 1/2 ч.л. лимонної кислоти. Залити гарячим сиропом і закатати.

Компот з абрикосів

Нам потрібно: 0,7-1 кг абрикос, 2,5 скл. цукру, 2,5 л води.

Приготування. Вимиті абрикоси обшпарюємо окропом і розкладаємо в трилітрові банки (0,7-1 кг на банку, можна і повністю заповнити). На літр води беремо склянку цукру, якщо банка заповнена вщерть, то півтори склянки. На трилітрову банку йде 2,5 літра сиропу. Якщо банка повністю заповнена плодами, то сиропу потрібно 1,5 літра. Киплячий сироп заливаємо в банки і закручуємо. Перевертаємо банки, утеплюємо, після охолодження прибираємо на зберігання.

Компот «Асорті»

Нам потрібно: яблука, ранетки, чорну смородину, цукор.

Приготування. Миємо банки. Миємо яблука, відкриваємо від них хвостики. Кладемо в банки яблука (8-10 шт.), ранетки (10-15 шт.), чорну смородину (4-6 ст.л.) залежить від розміру плодів. На 3 літрову банку 300 г цукру. Все заливаємо окропом, закручуємо, перевертаємо банки і закутуємо до охолодження.

Кизилловий компот

Нам потрібно: 2 кг кизилу, 0,7 кг цукру.

Приготування. Ягоди потрібно добре помити, перебрати і насипати в банки. Потім заливаємо сиропом і закручуємо. Обов'язково потрібно банки перевернути і добре укутати на 6-8 годин - це замість стерилізації.

Компот з аличі з кабачком

Нам потрібно на 3-літрову банку: 300 г аличі, 300 г кабачків, 300 г цукру, на кінчику чайної ложки лимонної кислоти.

Приготування. Кабачки очистити від шкірки, вирізати м'якоть і нарізати кубиками. У стерилізовані банки засипати аличу і кабачки. Залити вміст банки окропом. Дати настоятися. Потім акуратно злити воду з банки в каструлю, дати закипіти і знову залити кабачки і аличу вже солодким сиропом з лимонною кислотою.

Компот асорті: вишня, агрус, малина, яблуко

Нам потрібно на 3 л банку: вишня, малина, агрус, яблуко, 300 г цукру.

Приготування. У стерилізовані банки скласти бланшировані фрукти, висипати цукор і залити до країв окропом, закатати і укутати до повного охолодження перевернувши банки.

Компот з айви

Нам потрібно: 2 кг айви, за смаком цукор для сиропу.

Приготування. Миємо банки, айву, кришки проварити. Варимо сироп. Нарізану айву розкладаємо по банках, заливаємо цукровим сиропом, закручуємо кришками. Готові банки перевертаємо догори дном і добре укутаємо на 6-8 годин або до повного охолодження.

Компот з малини та смородини

Нам потрібно на 3-літрову банку: 200 г малини, 200 г смородини, 0,35 кг цукрового піску, приблизно 2,7 л води.

Приготування. Ягідки малини промиваємо дбайливо в холодній воді і даємо стекти. Вимиті ягоди смородини (можна брати як червону, так і чорну смородину або їх суміш) закладаємо в чисту стерильну банку, туди ж відправляємо малину. Воду підігріваємо до кипіння, додаємо цукровий пісок, проварюємо три-п'ять хвилин і тут же заливаємо отриманим сиропом ягідки в банку. Закручуємо прокип'яченою кришкою і поміщаємо під теплу ковдру, поки повністю не охолоне, приблизно на добу, перевернувши догори дном.

ПОРАДИ НА ВСІ ВИПАДКИ ЖИТТЯ

Як правильно підживлювати капусту, для гарного росту і врожаю

Капуста містить безліч корисних вітамінів, мінералів та біологічно активних речовин. Щоб зібрати хороший урожай капусти, потрібно знати маленькі секрети її вирощування, інформує Ukr.Media.

Капуста, як і будь-яка інша рослина, потребує різних мікроелементів. Якщо ґрунт, в якій культивуються овочі, бідний корисними речовинами, для гарного росту необхідно робити підживлення. Для капусти потрібні азотні, фосфорні та калійні добрива.

Азот найбільше значення має в період активного нарощування зеленої маси. Він необхідний для молодих рослин при формуванні кореневої системи. Фосфор бере участь в обмінних процесах і фотосинтезі. Калій для білокучної капусти є стимулятором холодостійкості, він посилює швидкість течії клітинного соку і осмотичний тиск.

Однак народний досвід говорить, що при вирощуванні капусти можна скористатися не тільки покупними добривами, але й простими підручними засобами. Дуже корисно перед висадкою капусти вносити в ґрунт деревну золу. Цей овоч не любить кислий ґрунт, а попіль допоможе розкислити ґрунт. Крім цього, він служить додатковим джерелом калію.

Азотні добрива можна замінити коров'ячим гноєм, пташиним послідом і трав'яними настоями. Ці органічні добрива забезпечать капусту корисними речовинами і допоможуть набрати більшу масу. Найбільш оптимально для овочевих культур чергування мінеральних і органічних підживлень.

Підживлення капусти дріжджами добре

себе зарекомендувало. Дріжджові гриби в процесі своєї життєдіяльності виділяють азот і вітаміни для коренеутворення і біосинтезу фітогормонів. Можна використовувати розведені сухі або живі дріжджі. Сухих дріжджів знадобиться 10 г на 10 л теплової води. Їх змішують з 2 ст. л. цукру, заливають водою і залишають на 2 години. Після чого 1 л настою розводять у 5 л води і поливають добривом капусту під корінь. Свіжих дріжджів на 5 л теплої води знадобиться 0,5 кг. Перед підгодівлею склад розбавляють водою 1:10.

Харчова сода оберігає качани капусти від розтріскування. 20 г соди розводять в 10 л води, розмішують і обливають листя капусти, проводячи некореневу підгодівлю.

Нашатирний спирт є джерелом азоту, він допомагає рослинам відлякувати комах і накопичувати біомасу. На десятилітрове відро води знадобиться 3 ст. л. розчину аміаку.

Можна поливати капусту настоєм кропиви, ячної шкаралупи, бананових шкур і картопляних очисток.

Після висадки у відкритий ґрунт капусту підгодують приблизно після закінчення двох тижнів. Найбільш важливими на цьому етапі є азотні добрива. Можна використовувати мінеральні препарати, розчин коров'яку або іншу органіку. **Гарного вам врожаю!**

ОБЕРЕЖНО - ГРИБИ!

Цього року дощова погода у червні сприяла ранньому початку грибного сезону. Люди масово вирушають до лісів на "тихе полювання". Разом з тим, різко зросла і кількість випадків отруєння грибами. Зважаючи на край невідомості ситуацію, рятувальники звертаються до громадян з проханням дотримуватись правил збирання, приготування та вживання грибів.

Щоб запобігти отруєнню грибами:

- Купуйте гриби тільки у відведених для їх продажу місцях (магазинах, теплицях, спеціалізованих кіосках).
- Збирайте і купуйте тільки відомі вам їстівні гриби.
- Не збирайте гриби, які ростуть поблизу транспортних магістралей, на колишніх смітниках, у хімічно та радіаційно небезпечних зонах.
- Уникайте невідомих грибів, особливо з циліндричною ніжкою, в основі якої є потовщення «бульба», оточене оболонкою; з пошкодженою поверхнею, старих, в'ялих, червливих або ослизливих; не збирайте пластинчаті види, оскільки отруйні гриби

маскуються під них; уникайте «шампіньйонів» та «печериць», у яких пластинки нижньої поверхні капелюшка білого кольору.

• Не куштуйте сирі гриби на смак.
• Викидайте забруднену нижню частину ніжки гриба. Гриби обов'язково промивайте не менше трьох разів.

• Дикорослі гриби підлягають кулінарній обробці у день збору, інакше в них утворюється трупна отрута.

• Не рекомендується вживати гриби дітям, літнім людям та вагітним жінкам.

Дотримання цих правил може зберегти ваше здоров'я та навіть життя, адже отруєння грибами досить складно піддається лікуванню.

Чому лаванда смертельно небезпечна для кішок

Аромат лаванди має заспокійливий ефект для людини, проте для кішок він може бути вкрай небезпечним. Навіть найменший контакт із цією рослиною або її похідними може призвести до отруєння та серйозних проблем зі здоров'ям у вашого пухлястика.

Чим небезпечна лаванда для котів і як захистити свого улюбленця

Лаванда, попри свою популярність у домашньому догляді та ароматерапії, є токсичною для кішок. До її складу входять сполуки ліналоол і ліналілацетат, які котичка печінка не в змозі переробити. Це призводить до накопичення токсичних речовин в організмі тварини, навіть у разі незначного впливу. Особливо небезпечними є ефірні олії лаванди, бо в них дуже висока концентрація активних речовин.

Які можуть бути ознаки отруєння лавандою у тварини

Ознаки отруєння включають блювання,

надмірне слиновиділення, втрату апетиту, пригнічений стан, млявість і утруднене дихання. У важких випадках можливе серйозне ураження печінки.

Окрім цього, контакт із лавандою може спричинити алергічні реакції на шкірі kota, такі як свербіж, почервоніння чи висип. Також при вдиханні пари ефірної олії лаванди можуть виникнути спазми дихальних шляхів, особливо у тварин із респіраторними захворюваннями.

Як захистити кішку від небезпечного впливу лаванди

Щоб уникнути ризику, власникам котиків варто повністю відмовитися від використання лаванди вдома. Якщо це неможливо, важливо зберігати рослину чи засоби на її основі у недоступних для тварини місцях і ніколи не застосовувати ефірні олії у її присутності.

У разі появи будь-яких симптомів отруєння слід негайно звернутися до ветеринарного лікаря.

Повідомлення про намір отримати Дозвіл на викиди

Повне та скорочене найменування суб'єкта господарювання: ТОВАРИСТВО З ОБМЕЖЕНОЮ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ "СХК "ВІННИЦЬКА ПРОМИСЛОВА ГРУПА" (ТОВ "СХК "ВІННИЦЬКА ПРОМИСЛОВА ГРУПА"). Ідентифікаційний код юридичної особи в ЄДРПОУ: 33623350. Місцезнаходження суб'єкта господарювання: Україна, 21022, Вінницька обл., Вінницький р-н, м. Вінниця, вул. Зулінського Сергія, будинок 54-А, контактні номери телефону: (097)503-48-92; e-mail: n.mazur@agro-corp.com.ua. Місцезнаходження об'єкта/промислового майданчика: Вінницька область, Вінницький район, с. Жадани, вул. Залізнична, будинок 32. Підприємство спеціалізується на: Вирощування зернових культур (крім рису), бобових культур і насіння олійних культур (основний).

Мета отримання Дозволу на викиди: отримання Дозволу на викиди для існуючого об'єкта І групи.

Відомості про наявність висновку з оцінки впливу на довкілля: згідно ст. 3 ЗУ "Про оцінку впливу на довкілля" підприємство підлягає оцінці впливу на довкілля та отримало позитивний Висновок з ОВД №21/01-6247/1 від 19.08.2024, виданий Міністерством захисту довкілля та природних ресурсів України.

Загальний опис об'єкта (опис виробництва та технологічного устаткування): Підприємство здійснює діяльність з приготування рідких комплексних добрив (РКД) на обладнанні "ГИДРОН Turbo-3 Bn", їх зберігання у наземних резервуарах та відпуск для власних потреб та на реалізацію замовникам; зберігання сухих піддобрив у складі; приймання, зберігання та відпуск дизельного палива на власні потреби.

На промисловому майданчику розташовано приміщення насосної станції №1, де встановлені насоси для здійснення зливу дизельного пального із залізничних цистерн. Злив дизельного пального з автомобільних цистерн здійснюється насосною станцією №2. Зберігання дизельного палива відбувається в 8 однакових наземних

ємностей РГС-75, об'ємом 75 м3 кожна. Відпуск ДП відбувається через дві паливороздавальні колонки марки "Nova-500", продуктивністю 500 л/хв кожна. Мінеральні добрива доставляються на підприємство автомобільним транспортом у герметичній заводській тарі (поліпропіленові бігбеги та мішки) та зберігаються у складі площею 947,95 м2 без розфасування, пересипання тощо. Добрива зі складу надходять у виробничі приміщення в якості сировини для приготування КАС та РКД на комплексному обладнанні "ГИДРОН Turbo-3 Bn". Процес виготовлення КАС та РКД являє собою послідовність операцій механічної подачі та фізичного розчинення компонентів з подальшим зберіганням отриманої суміші. Потужність виготовлення КАС становить до 150 т/добу залежно від рецептури. Потужність виготовлення РКД становить 150-250 т/добу залежно від рецептури. Проектний обсяг виготовлення КАС та РКД становить 53 тис. т/рік. Зберігання продукції передбачено в 11 наземних вертикальних резервуарів РВС-200 ємністю 200м3 кожний: 9 шт для зберігання розчинів КАС та 2 шт для зберігання РКД. Відпуск КАС та РКД відбуватиметься через наливну естакаду за допомогою насосу марки EBARA 3M/1 65-160/7,5 IE3, продуктивністю насосу 126 м3/год. Для технологічних потреб функціонує котельня з двома твердотопливними котлами типу "КТ-2Е-Н", потужністю 200 та 250 кВт. В якості резервного джерела вироблення електричної енергії встановлено дизельний генератор виробництва AKSA марки AP165, потужністю 120кВт.

На території підприємства наявні 29 джерел викидів забруднюючих речовин в атмосферу повітря, у тому числі: організованих джерел - 24 од., неорганізованих - 5 од.

Відомості щодо видів та обсягів викидів: Речовини у вигляді суспендованих твердих частинок - 3,651 т/рік; Оксиди азоту (у перерахунку на діоксид азоту [NO+NO2]) - 3,431 т/рік; Азоту(1) оксид (N2O) - 0,076 т/рік; Аміак - 0,005 т/рік; Сірки діоксид - 0,408 т/рік; Оксид вуглецю - 2,797 т/рік; Вуглецю діоксид - 1795,330 т/рік; НМЛОС (Вуглеводні насичені С12 - С19 (розчинник РПК-26511 та ін.) у перерахунку на сумарний органічний вуглець) - 0,453 т/рік; Метан - 0,111 т/рік. Валові викиди знаходяться у межах допустимих норм, перевищення санітарних норм на межі санітарно-захисної зони не виявлено.

Заходи щодо впровадження найкращих існуючих технологій виробництва: підприємство відноситься до першої групи і має виробництва та технологічне устаткування, на яких повинні впроваджуватися найкращі доступні технології та методи керування, а саме - 4. Хімічна промисловість: устаткування (установки) для виробництва фосфорних, азотних та калійних мінеральних добрив (простих та складних добрив). Технологічне устаткування є новим і ефективним з точки зору мінімізації викидів забруднюючих речовин в атмосферне повітря, та забезпечує вимоги природоохоронного законодавства щодо нормативів граничнодопустимих викидів забруднюючих речовин.

Заходи по впровадженню найкращих доступних технологій виробництва на даному етапі не впроваджуються. Перелік заходів щодо скорочення викидів: не передбачаються, відсутні перевищення встановлених нормативів граничнодопустимих викидів. Дотримання виконання природоохоронних заходів щодо скорочення викидів: не передбачено. Відповідність пропозицій щодо дозволених обсягів викидів законодавству: пропозиції щодо дозволених обсягів викидів відповідають чинному законодавству; для речовин, на які не встановлені нормативи граничнодопустимих викидів відповідно до законодавства, встановлюються величини масової витрати.

Із зауваженнями та пропозиціями щодо дозволу на викиди по зазначеним промисловим майданчикам звертатись у Вінницьку обласну військову адміністрацію (21050 м. Вінниця, вул. Соборна, 70., тел.: 0 800 216 433, e-mail: oda@vin.gov.ua), протягом 30 календарних днів з моменту виходу оголошення.

Строки подання зауважень та пропозицій: протягом 30 календарних днів з дня публікації повідомлення про намір отримати дозвіл на викиди.

"ПОДІЛЬСЬКА ЗОРЯ"

Вінницька регіональна газета.

редактор
Л.І.ДЖЕДЖУЛА

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
ПЕРІОДИЧНОГО ВИДАННЯ:
ДЛЯ НАСЕЛЕННЯ - 61487

Газета зареєстрована
Головним територіальним
управлінням юстиції у
Вінницькій області
15.03.2019 р.

Ідентифікатор медіа -

Р30-01106.

Засновник: Трудовий
колектив Товариства з
обмеженою
відповідальністю "Редакція
Вінницької регіональної
газети "Подільська зоря"

Газета виходить щочетверга,
видається українською.
Спосіб друку - офсетний,
обсяг 3 друковані аркуші.
Формат А-3.

Розповсюджується
у Вінницькій області.

Видавець: Товариство з
обмеженою відповідальністю
"Редакція Вінницької
регіональної газети
"Подільська зоря".

Редакція не завжди поділяє точку
зору авторів публікацій. Відповідаль-
ність за надруковані та вкладені в
газету листівки, матеріали, рекламу і
оголошення несуть автори та
рекламодавці. Редакція залишає за
собою право редагувати та скорочу-
вати текст. При передруку матеріалів
посилання на «Подільську зору»
обов'язкове. Матеріали, позначені
П, публікуються на правах
реклами.

РОЗРАХУНКОВИЙ РАХУНОК:
№UA653020760000026007300901415,
Вінницьке обласне управління АТ
«Ощадбанк»,
МФО 302076,
інд. код 02471361,
e-mail:
pzorya2003@ukr.net
Адреса редакції:
21100, м. Вінниця,
вул. Брацлавська, 31.
Телефони редакції: 27-77-07.

Зам. №2510424.
Наклад - 1500.
Газета віддрукована
у ФОП Собчишин
Олександр Вікторович
Тел. (0432) 55-63-97.

Вітаємо ветеранів війни та праці

60-річчя відзначатимуть воїни-інтернаціоналісти с.Лука-Мелешківська - **Юрій Миколайович БОНДАР** (19 червня) та с.Побережне - **Сергій Іванович ПАЦАЛЮК** (20 червня).

70-річчя святкуватиме голова організації ветеранів с.Лаврівка - **Віра Григорівна ВЕСЕЛКІНА** (20 червня).

День народження відзначатимуть голови організації ветеранів с.Вінницькі Хутори - **Юрій Васильович ЖУПАНІК** (19 червня) та с.Пултівці - **Надія Костянтинівна КУЛИК** (21 червня).

Від імені активу Вінницької районної та місцевих ветеранських організацій щиро зичу іменинникам міцного здоров'я, достатку й злагоди в родині, гідної пошани від суспільства та держави, довгих літ щасливого життя під мирним українським небом.

Із повагою,
Петро ВАСИЛИНИЧ,
голова Вінницької
районної організації
ветеранів.

ПЕРЕДПЛАТИТЬ «ПОДІЛЬСЬКУ ЗОРЮ»

ШАНОВНІ НАШІ ВІДДАНІ ЧИТАЧІ.

Продовжуємо випуск однієї із найстаріших газет краю, аби Ви дізнавалися новини з життя громад, району, області та України. Сподіваючись на кращі часи продовжуємо передплату на 2025 рік.

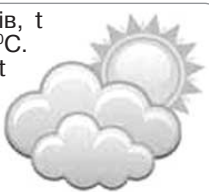
Передплата з поштовими послугами становить:

(61487): на місяць - 67,00 грн., на 3 місяці - 161,00 грн., 6 місяців - 302,00 грн., 1 рік - 584,00 грн.

19 червня - хмарно, без опадів, t вдень +21...+24°C, вночі +17...+19°C.

20 червня - хмарно, без опадів, t вдень +18...+19°C, вночі +14...+15°C. **21 червня** - хмарно, дрібний дощ, t вдень +18...+19°C, вночі +13...+14°C.

22 червня - хмарно, без опадів, t вдень +19...+21°C, вночі +13...+16°C. **23 червня** - хмарно, без опадів, t вдень +21...+25°C, вночі +12...+17°C. **24 червня** - хмарно, без опадів, t вдень +23...+27°C, вночі +16...+20°C. **25 червня** - хмарно, без опадів, t вдень +25...+29°C, вночі +16...+21°C.

Обласні спортивні ігри серед сільських громад

Спортивні ігри "Найкраща сільська спортивна громада Вінниччини 2025". Участь у змаганнях взяли 12 територіальних громад з населенням до 10 тисяч осіб.

До переліку учасників увійшли: Агрономічна, Вінницька, Копайгородська, Северинівська, Сутисківська, Іллінецька, Липовецька, Літинська, Оратівська, Погребищенська, Тиврівська та Якушинецька громади.

Змагання проходили з таких видів спорту: дартс, настільний теніс, гирьовий спорт, армреслінг, шахи та шашки.

За результатами змагань призові місця розподілилися наступним чином:

I місце - Северинівська громада

II місце - Сутисківська громада

III місце - Агрономічна громада

Організатори висловили подяку Силам оборони України за можливість проведення заходу, а також партнерам.

Захисників із втратою зору запрошують на озвучені вистави

Підійшов до завершення черговий сезон у Вінницькому музично-драматичному театрі імені Миколи Садовського.

На останню виставу - мелодраму "Клуб самотніх сердець" - запросили поціновувачів мистецтва з Вінницької територіальної первинної організації УТОС і підприємства незрячих. За традицією, вистава проходила з аудіосупроводом.

Перед початком спектаклю голова правління Вінницької ТПО УТОС Віктор Зелінський подякував керівницю літературно-драматургічної частини театру Світлані Фицайло за корисну співпрацю та якісну озвучку вистав для незрячих у сезоні. І висловив сподівання на подальшу продуктивну співпрацю.

Ще однією родзинкою стало те, що колектив УТОС на перегляд вистави запросив чотирьох військовослужбовців ЗСУ, які втратили зір та проходять відновлення в місцевому реабілітаційному центрі "Поділля".

Виставу відвідали чотири totally незрячі Захисники. На щастя, в одного з цих хлопців днями почав відновлюватися зір, - сказала інструктор з адаптації центру "Поділля" Людмила Дичко. - Ми шукаємо цікаве дозвілля для клієнтів нашого центру. Добре, що в театрі для незрячих забезпечують аудіосупровід вистав. Хотілося б, щоб аналогічну послугу надавали й наші кінотеатри.

Михайло МИХАЙЛІВ.

Втрачений військовий квиток, серія АВ №068222, виданий Вінницьким ОМ військовим комісаріатом Вінницької області 19.04.2013 року, на ім'я Орехов Сергій Анатолійович, вважати недійсним.

Якісні металопластикові вікна та двері від заводу-виробника із гарантією.

Найнижчі ціни.

Тел.: (068) 840-38-18, (063) 407-77-14.

ОВЕН (21.03-20.04). Настає сприятливий період для того, щоб стати собою. Перестати підлаштовуватися під інших і відповідати чужим очікуванням. Ви будете енергійними, активними, винахідливими. Справи підуть легко, треба буде тільки направляти свою енергію в потрібне русло. Вам легко буде піднятися службовими сходами, розбагатіти, зустріти людей, які зможуть надати неоціненну допомогу та підтримку. У вихідні в сімейному житті уникайте спірних моментів. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

ТЕЛЕЦЬ (21.04-20.05). Рациональність і вміння збалансувати свої емоції дозволять вам розкрити свій потенціал. Настає час змін, надійде багато цікавих пропозицій щодо роботи, тільки не варто поспішати з ухваленням рішень. В такому випадку привабливі перспективи неможливо не побачити. Уважно вивчайте пропозиції своїх колегам стежте за своїми висловами, почувши критику, не поспішайте ображатися, а зробіть правильні висновки. У вихідні придбайте що-небудь нове для будинку, і ви побачите, як він стане. Сприятливий день - середа, несприятливий - понеділок.

БЛИЗНЮКИ (21.05-21.06). Фортуна буде прихильною і вдома, і на роботі, і у подорожах. На вас чекає щось приємне, романтичне, еротичне. Готуйтеся до приємних сюрпризів. Удалий період для обмірковування новаторських ідей, хоча для цього знадобиться самота, а з нею можуть виникнути проблеми. У вихідні вас можуть відвідати незвані гості, постарайтеся виявити щедрість і привітність. Сприятливий день - четвер, несприятливий - субота.

РАК (22.06-22.07). Для здійснення своїх задумів ви, як ніколи, потребуєте надійного партнера. І він буде поруч з вами. Розкрийте ширше очі й помітите близьку вам за духом людину, яка давно вже перебуває у вашому оточенні. Скористайтесь підказками інтуїції. Будьте уважними до натяків начальства. Може зрости ваша популярність серед колег. Сприятливий день - четвер, несприятливий - понеділок.

Астрологічний прогноз на 23 - 29 червня

ЛЕВ (23.07-23.08). Ви схильні проявляти поблажливість до власних недоліків, і при цьому полюбляєте критикувати інших. Не переступіть межі, інакше ваш авторитет може похитнутися. Не піддавайтеся на провокації, тому що вас захочуть використати, втягнути в конфліктну ситуацію. Вдалий час для побудови планів на майбутнє. Вихідні варто провести за містом. Сприятливий день - середа, несприятливий - вівторок.

ДІВА (24.08-23.09). Обравши пріоритетний напрямок, не звертайте зі шляху, інакше всі зусилля будуть даремними. Необхідно виявити діловий підхід, не спізнуйтеся і не виправдовуйтеся. Не варто захоплюватися боротьбою з навколишніми. У вас з'явиться відмінний шанс успішно поєднати ідеї з практикою, а має втілити в реальність. По вихідних задовольняючі вас позиції будуть відкриті, і ви відчуєте себе господарем становища. Сприятливий день - четвер, несприятливий - понеділок.

ТЕРЕЗИ (24.09-23.10). Відчуєте всю владу своєї чарівності, а увага до думки навколишніх тільки усталить власне положення. Ваша оригінальна пропозиція може здатися колегам по роботі ризикованою, але тільки вона зможе врятувати ситуацію. Не варто брати на себе вирішення чужих проблем. У вихідні відпочинок може зірватися через службові справи. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - п'ятниця.

СКОРПІОН (24.10-22.11). Практично все, що плануєте, здійсниться й принесе успіх. Вам знадобиться рішучість, активність, уміння швидко реагувати на ситуацію, що створилася. Начальство оцінить ваші ідеї, і, цілком імовірно, зробить пропозицію про підвищення. Зустрічі з друзями, обмін враженнями й новими ідеями у вихідні наповнять життя радістю. Сприятливий день - понеділок, несприятливий - середа.

СТРЕЛЕЦЬ (23.11-21.12). При бажанні можете розпочати черговий етап свого розвитку, тому сміливо можна братися за нові справи. Ваша ініціатива обіцяє набути цілком матеріальних обрисів. Не хвилюйтеся, удача зараз на вашому боці. На обрії життя може з'явитися людина, з якою б ви не прагли зустрічатися ще раз, але саме від неї прийде допомога якої зараз потребуєте. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.

КОЗЕРІГ (22.12-20.01). У вас є чудова можливість позначити й навіть вирішити основні проблеми. Реконструйте свою активність і наполегливість у реалізації своїх планів. З'явиться можливість кар'єрного зростання, особливо якщо ви виявите такі якості як працьовитість і спокій, діючи без зайвої метушливості, щоб не злякати успіх. Вас можуть запроудувати довгоочікувані новини. У вихідні не виключені зміни в особистому житті. Сприятливий день - середа, несприятливий - п'ятниця.

ВОДОЛІЙ (21.01-20.02). У вас з'явиться шанс на решті взятися за здійснення давно задуманого. Можуть з'явитися дрібні неприємності, але вони дуже скоро забудуться. Однак очікується не зовсім приємна розмова з начальником, яка закінчиться конкретним рішенням, невідомо тільки, вашим або начальника. У вихідні знайдіть досить часу для домівки та рідних. Сприятливий день - вівторок, несприятливий - середа.

РИБИ (21.02-20.03). На роботі можлива досить делікатна ситуація, що поставити вас у скрутне становище. Бажано не сперечатися й не конфліктувати з начальством. Фортуна буде прихильною до просування кар'єрними сходами або до прояву творчої ініціативи. Вихідні принесуть різноманітні враження й нові знайомства. Сприятливий день - п'ятниця, несприятливий - вівторок.